

Hai, Luna, nu fi tristă

Emilia Plugaru

Învăluită-n praf de stele,
Cu fața tristă-ngândurată,
Smuncind din câlții grei de beznă
Pe boltă Luna se arată.

Acolo sus e trist și rece,
Pe când aici, la noi, în ceață,
În verdele care zvâcnește,
E dragoste, e foc, e viață.

E fericire și e cântec,
E noapte, zi, e cald, e soare
Și doar la pieptul ei de gheață
Nu-și are rostul nicio floare.

Hai, Lună, nu fi tristă,
În noaptea neagră - un șuvoi
De-argint aruncă, fă să plouă
Lumină albă peste noi!